

det, mener Dansk Folkeparti ikke, at der skal gives skatteforhøjelse til de laveste. Men det, der er omkring Den Særlige Pension, er denne her Robin Hood-model, hvor vi alle sammen indbetaler 1 pct. og udbetaler det samme til alle, men når man ændrer ordningen til, at den, der indbetaler, får det samme udbetalt, så betyder det følgende for nu at tage et eksempel: Et folketingsmedlem som eksempelvis fru Pia Kjærsgaard ville få 110.000 kr. mere ud af det, mens hendes tidligere kollega i hjemmehjælpen ville miste 50.000 kr. ved ordningen.

Er det en socialt afbalanceret politik, som Dansk Folkeparti kan stå inde for?

Kl. 14.50

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Først om partistøtten: Den dag, hvor jeg hørte, at Dansk Folkeparti var imod partistøtten og samme dag så denne her helsidesannonce med et billede af Osama bin Laden som en advarsel imod indvandrere i Danmark, da tænkte jeg også, at vi burde have partistøtten afskaffet. Det må jeg indrømme. Det var nærliggende. For den annonce kunne ikke være finansieret på andre måder. Sandsynligvis ikke. Så det skulle vi måske overveje.

Så vil jeg lige spørge: Børnepasningsorloven og barselorloven har hr. Kristian Thulesen Dahl overhovedet ikke nævnt med et eneste ord. Det var jo en sag, som partiet meget stærk tog keglar på for en måneds tid siden i avisen, samme dag, som vi havde Kristeligt Folkepartis forslag til behandling om aftenen, og hvor vi ikke rigtigt kunne få et tilsagn fra Dansk Folkeparti om, hvorvidt de egentlig ville leve op til det, som havde lydt i pressen om morgenen.

Men Dansk Folkeparti har altså sagt, at de vil det samme som Kristeligt Folkeparti på det område, altså 1 års barselorlov, og så vil de bevare den børnepasningsorlov, som vi har i øjeblikket. Jeg vil gerne høre, om det stadig væk gælder, at vi kan tage hinanden i hånden på det område.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Nu har Dansk Folkeparti jo gerne villet føre sig frem som værende den store sociale garant i Folketinget, og nu er jeg spændt på, hvor lang tid det her kommer til at holde. Det bliver jo spændende under forhandlingerne at se, hvor langt Dansk Folkeparti har tænkt sig at gå for at være den sociale garant.

På den her finanslov er der jo en række ting, som Dansk Folkeparti har råbt højt om, bl.a. er der stadig væk satspuljeforliget, som Dansk Folkeparti er meget gal over. Så er der Den Sociale Pensionsfond, der bliver stjålet penge fra. Et tyveri, som Dansk Folkeparti har været meget gal over.

På den her finanslov ændrer man den særlige pensionsordning, så den ikke længere er solidarisk. Også det har Dansk Folkeparti brokket sig over.

Ud over det siger Dansk Folkeparti i sit arbejdsrapport, at det vil arbejde for et bedre arbejdsmiljø. Jamen vi ved jo, at arbejdsmiljøet bliver forringet i forbindelse med denne finanslov.

Og sidst, men ikke mindst, bliver der skåret massivt i uddannelserne, noget, som hr. Thulesen Dahl var inde på i forbindelse med sin ordførelse.

Betyder de her ting på finansloven, at Dansk Folkeparti har tænkt sig at stemme imod? Man går ind i forhandlingerne, og hvis man kommer ud på den anden side, og bare halvdelen af de her ting er tilbage, betyder det så, at Dansk Folkeparti vil stemme nej? Eller har Dansk Folkeparti på forhånd besluttet sig for at stemme for regeringens asociale forslag og på den måde sælge sin mulighed for at være social garant i Folketinget?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til hr. Ole Sohn: Jeg vil godt sige, at Dansk Folkeparti aldrig har støttet SP-ordningen. Vi støttede den hverken i 1997, da man indførte den som en midlertidig tvangsforanstaltning; vi støttede heller ikke i 1998, at man lavede den om i forbindelse med pinsepakken.

Vi har helt grundlæggende sagt, at man skal være meget varsom med at indføre sådan nogle såkaldt midlertidige tvangsforanstaltninger, for det, vi desværre altid oplever, er, at de ender med at blive permanente.

Nu sidder vi her en del år efter med en ordning og diskuterer: Skal den nu se sådan ud eller se sådan ud? Hvorfor ikke tage udgangspunkt i en diskussion af: Under hvilke konjunkturforhold bør sådan en tvangsopsparing overhovedet eksistere? Hvorfor ikke diskutere, hvornår lønmodtagerne selv igen kan få lov til at disponere over de penge? De, der vil spare op, kan spare op. De, der ikke vil, kan lade være.

Men det, vi så har sagt, er, at indtil vi får det sat på plads, er det vigtigste for os lige nu, at vi